

SUBDODAVATELSTVÍ NEFINÁLNÍCH VÝROBKŮ - NEMOC ČESKÉHO PRŮMYSLU, SE NESPLATITELNÝM DLUHEM STANE NEVYLÉČITELNOU.

Dnešní kovidová doba a přijímaná opatření nesmí zakrýt pravou příčinu dnešní hospodářské krize v České republice. Poučme se z historie.

T.Baťa: “To čemu jsme si zvykli říkat hospodářská krize , je jen jiné jméno pro mravní bídu. Mravní bída je příčina, hospodářský úpadek je následek! V naší zemi je mnoho lidí, kteří se domnívají, že hospodářský úpadek lze sanovat penězi. Hrozím se důsledku tohoto omylu. Potřebujeme mravní stanoviska k lidem, k práci a veřejnému majetku!”

V.Havel: “Naše země nevzkvétá. Velký tvůrčí a duchovní potenciál našeho národa není smysluplně využít.”

J.F. Kennedy: “ Neptejte se, co vaše vlast může udělat pro vás, ale co vy můžete udělat pro ni.”

V duchu odkazu J.F.K si dovolím nabídnout službu, tj předat Vám svoje poznání opřené o 30 let osobních zkušeností z vlastního podnikání po celém světě, ve kterém se všechny tržně prosperující ekonomiky, paradoxně mimo ČR, opírají dodnes o principy, které tak úspěšně praktikovali Tomáš a Antonín Baťové.

Podnikatelský příběh Soma ze současnosti by vás mohl zaujmout a přesvědčit, že naše cesta, osvědčená desítkami, stovkami let v historii tržní ekonomiky, může být tak jako je v Německu, Švýcarsku, Rakousku i v ČR perspektivní cestou k budoucí prosperitě. Dovolím si úspěšný recept podnikání vložit do jedné jediné věty.

L. Verner (SOMA) : “Řemeslník se má vždy lépe než nádeník, rozuměj vlastník svého finálního výrobku či služby se má vždy lépe než subdodavatel!”

V současnosti je realita České republiky, jako malé exportní země , která nemá mnoho domácích firem se svými vlastními finálními výrobky prodejnými do celého světa velmi nebezpečná, neboť **zkrachují - li naši odběratelé zkrachujeme s nimi !** Jsme pouze zemí nádeníků a hrozí nám novodobé nevolnictví. Z pozice subdodavatele je dnešní výše přijímaného státního dluhu nesplratitelná.

CHARAKTERISTIKA POSLEDNÍCH 30. LET

Po 50. letech absence soukromého podnikání v době socialismu a po nepovedené transformaci průmyslu kuponovou privatizací (vytunelování národního kapitálu) v 90. letech minulého století přichází s koronavirem pravděpodobně poslední napomenutí a s ním šance správně rozhodnout co je ČESKÝ NÁRODNÍ ZÁJEM a na čem postavit perspektivní hospodářskou politiku státu. Vzhledem k cca 80 letému zpoždění, oproti tržně vyspělým zemím Evropy, máme dnes poslední šanci vstříc národní konkurenceschopnosti a je možné, že se dnes píší dějiny na další stovky let dopředu! Bohužel není vyloučeno, že se naši potomci budou hodně divit, co jsme to byli za pitomce.

Rok 1990 byl konec 3. světové - ekonomické války. Války, která se liší od předchozí 2. světové války (samozřejmě mimo jiné) především tím, že vítěz na obsazeném území nezavedl vlastní společenský řád - tržní ekonomiku - ale otevřel prostor všeobecnému klientelismu. (častokrát korupčnímu klientelismu) Uspokojil a umožnil obohacení domácí "vládnoucí" politické síle a ta za odměnu neprojevila snahu uspět v hospodářské soutěži vůči západu za cenu upřednostnění osobního obohacení a budoucího chudnutí celého domácího hospodářství.

Obojí neuvěřitelně posílilo vítězné země s rozvinutou tržní ekonomikou plné firem s vlastními finálními produkty vysoké míry lidského umu prodejně do celého světa, pro které byla reálná východoevropská konkurence s její nízkou životní úrovní smrtící nebezpečí ! **Není ve světě businessu ten, kdo by chtěl nezištně pomoci zrození a růstu možného úspěšného konkurenta.** Za odměnu od vítězů dostáváme tu nejméně žádanou a nejméně placenou námezdní případně subdodavatelskou práci v souladu s principem globalizace. Svým vlastním přičiněním si práci dnes již vytvořit neumíme.

Dnešní ekonomická situace potvrzuje, že rozdělení ekonomik světa na "finalisty" a "subdodavatele" přináší cyklicky nový druh světové hospodářské krize a to, že finalisté nejsou schopni předávat stále většímu množství subdodavatelů dostatečné množství práce potřebné k dosažení udržitelné zaměstnanosti. Je zcela zřejmé, že lékem není větší zadlužování ekonomik, kterým se neřeší příčiny, ale pouze důsledky. Potvrzuje se tak odkaz T. a J. Batl, že hospodářský úpadek nelze sanovat penězi.

JAK UNIKNOUT Z DNEŠNÍ PASTI?

Abychom mohli zahájit úspěšnou léčbu musíme stanovit a přijmout pravdivou DIAGNÓZU ČESKÉHO PRŮMYSLU. Český průmysl se musí postavit na vlastní nohy, což nastane v okamžiku kdy bude schopen vlastní finální produkty českých firem prodávat v zahraničí. Přinese to stabilitu pro celé hospodářství a budou pod kontrolou i finanční toky resp. zůstane mnohem více investic v ČR , neboť nebudou obrovské prostředky odtékat ve formě dividend do zahraničí .

V současnosti jsme se posunuli z námezdní ekonomiky 90. let k ekonomice subdodavatelské. To není nic perspektivního. Je to stav s mnoha riziky ohromných výkyvů v hospodářství - viz dnešní situace umocněná koronavirem a probíhající transformací automobilového průmyslu, kde se donedávna stovky subdodavatelských firem nacházely pod tlakem svých odběratelů - dodávej, navýšuj kapacitu, investuj, ať mi můžeš dodávat víc. A když to nesplníš, budu muset hledat jinde! Dnes však poptávka, kterou měly předtím z velké části vypadla.

Nezbytná transformace čs. průmyslu bude bolet a čím více se jí budou politici

bránit a oddalovat, tím to bude horší. Chybou je, že stejně jako před koronavirem i teď v krizi sleduje vláda svými opatřeními především krátkodobé cíle. **Základním pravidlem dobrého hospodáře je poznání, že v delší perspektivě musí každý vždy více vydělat, než utratit, přičemž si je vědom, že pouhým šetřením se nedá zbohatnout.** Na první pohled se může zdát, že vláda svým neustálým opakováním svého receptu - "musíme se z krize proinvestovat" - naplňuje pravidlo dobrého hospodáře, ale i ona si musí uvědomovat, že **špatná investice na dluh je to nejhorší co si v krizi může kdokoliv dovolit.** Dluhem, který zcela jistě nepřinese v budoucnosti vyšší výdělek jsou ohromné výdaje na program "antivirus" u těch firem, kde zaměstnanci nepracují z důvodu vyvolaných jejich odběrateli. Plošné zvyšování platů ve veřejném sektoru v době bezprecedentního nárůstu státního dluhu. Rozpočtové deficity obcí přenášené na stát v době krize. Velkorysá výše ošetřovného platná i po "otevření" škol.

Výše zmíněné kategorie dluhů budou dodatečnou daní pro český domácí (HNP) soukromý sektor, kterou nadiktovali současní politici prostřednictvím tlaku až vydírání ze strany subdodavatelských zájmů zahraničního, tolik opěvovaného a hájeného kapitálu. Zahraničního kapitálu, který v současnosti v jejich mateřských zemích dostává skutečně masivní podporu pro export jejich finálních výrobků, oproti až arogantní ignoraci podpory skutečným českým domácím exportérům v ČR.

To vše při vědomí, že veškeré prostředky státního rozpočtu mají původ v soukromém sektoru české ekonomiky a stát nedělá nic jiného, než z těmito prostředky hospodaří.

Absence státníků, ignorance politiků, mlčení slušné většiny ve společnosti oproti činům pár desítek lidí necharakterních je příčinou nerespektování velké moudrosti ve výrociích známých osobností v úvodu tohoto sdělení.

Ladislav Verner

24.7.2020

SOMA

Související texty :

-MM průmyslové spektrum, reforma českého vzdělávacího systému, Ladislav verner

-e15, Česko kvůli montovnám degeneruje, Ladislav Verner

-www.soma-eng.com

-Ladislav Verner/ Diagnóza českého průmyslu/strojirenskéforum.cz